

Zij kritiseert in het bijzonder dat het Gerecht eraan is voorbijgegaan dat haar beroep was gericht tegen een beschikking van de Commissie die was voorzien in de tweestappenprocedure van verordening nr. 1049/2001. Zij zou wat de procedure betreft helemaal niet in staat zijn geweest om een beroep in te stellen vóór het door de Commissie aangekondigde antwoord op haar confirmatieve verzoek van 15 oktober 2009, waarin zij had verzocht om herziening van het antwoord van 9 oktober 2009 op haar initiële verzoek. Op dit punt heeft zij in overeenstemming met de rechtspraak van de rechterlijke instanties van de Unie gehandeld. De beroepstermijn was ingegaan na ontvangst van het overeenkomstig artikel 8, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 als afwijzend geldende antwoord op haar confirmatieve verzoek, en wel op 2 december 2009. Hij verstreek op 2 februari 2010. Het beroep was haars inziens dus tijdig ingesteld. Zij begrijpt niet waarom het Gerecht, daarbij blijk gevend van een onjuiste rechtsopvatting, de aanvang van de beroepstermijn op 16 oktober 2009 (tijdstip van indiening van het confirmatieve verzoek) en de afloop daarvan op 29 december 2009 kon bepalen, zonder in aanmerking te nemen dat de beschikking van 9 oktober 2009 (voorlopige antwoord op haar initiële verzoek) pas met het afwijzende antwoord op haar confirmatieve verzoek een voor beroep vatbare handeling is geworden.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 9 mei 2011 — Belgische Staat/Medicom sprl

(Zaak C-210/11)

(2011/C 211/28)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Medicom sprl

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 6, lid 2, eerste alinea, sub a, en 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (¹), aldus worden uitgelegd, dat zij zich ertegen verzetten dat het gebruik — voor privédoeleinden van de beheerders, bestuurders of vennoten en hun familie, van een belastingplichtige vennootschap met rechtspersoonlijkheid — van een (gedeelte van een) tot het vermogen van die vennootschap behorend en aldus in zijn geheel voor het bedrijf ervan bestemd gebouw, wordt behandeld als een dienstverrichting die van belasting is vrijgesteld, als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed in de zin van het genoemde artikel 13, B, sub b, wanneer als tegenprestatie voor dat gebruik geen betaling van een huursom in geld is bedongen, maar die tegenprestatie een voor-

deel in natura vormt dat als zodanig wordt belast binnen het kader van de inkomstenbelasting waaraan de beheerders zijn onderworpen, aangezien dat gebruik daardoor fiscaal gezien wordt aangemerkt als de tegenprestatie voor een gedeelte van de arbeidsprestatie die door de beheerders, bestuurders of vennoten wordt verricht?

- 2) Moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd, dat die vrijstelling in bovengenoemde situatie ook van toepassing is wanneer de vennootschap niet bewijst dat er een noodzakelijk verband bestaat tussen de exploitatie van het bedrijf en het geheel of gedeeltelijk ter beschikking stellen van het gebouw aan de beheerders, bestuurders of vennoten en is, in dat geval, het bestaan van een indirect verband voldoende?

(¹) PB L 145, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie (België) op 9 mei 2011 — Belgische Staat/Maison Patrice Alard sprl

(Zaak C-211/11)

(2011/C 211/29)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Maison Patrice Alard sprl

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 6, lid 2, eerste alinea, sub a, en 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (¹), aldus worden uitgelegd, dat zij zich ertegen verzetten dat het gebruik — voor privédoeleinden van de beheerders, bestuurders of vennoten en hun familie, van een belastingplichtige vennootschap met rechtspersoonlijkheid — van een (gedeelte van een) tot het vermogen van die vennootschap behorend en aldus in zijn geheel voor het bedrijf ervan bestemd gebouw, wordt behandeld als een dienstverrichting die van belasting is vrijgesteld, als zijnde een verpachting of verhuur van een onroerend goed in de zin van het genoemde artikel 13, B, sub b, wanneer als tegenprestatie voor dat gebruik geen betaling van een huursom in geld is bedongen, maar die tegenprestatie een voordeel in natura vormt dat als zodanig wordt belast binnen het kader van de inkomstenbelasting waaraan de beheerders zijn onderworpen, aangezien dat gebruik daardoor fiscaal gezien wordt aangemerkt als de tegenprestatie voor een gedeelte van de arbeidsprestatie die door de beheerders, bestuurders of vennoten wordt verricht?